

La mar salada aborda el CAT

El Pony Pisador va presentar ahir a la nit el seu darrer treball 'It's Never Too Late for Sea Shanties' al Centre Artesà Tradicionari | El concert estava emmarcat dins de la programació del Circuit Folc

El Pony Pisador al C.A.T | Josep Tomàs

Nit d'humor i pirates al Centre Artesà Tradicionari. Ahir, **El Pony Pisador** va actuar al CAT dins de la programació del Circuit Folc, cicle itinerant de música d'arrel organitzat pel Grup Enderrock. La banda barcelonina inaugurava la seva gira del 2022 presentant el seu darrer àlbum, *It's Never Too Late for Sea Shanties* (Guspira Records, 2021). L'entusiasme per veure el primer concert d'aquesta nova gira ja es va poder palpar de bon principi amb la sala plena de gom a gom i amb aplaudiments abans que el quintet comparegués dalt de l'escenari.

I és que quan el quintet va aparèixer dalt de l'escenari, no ho va fer sol. El va acompanyar els **Polzes Prènsils**, que amb la bateria, els teclats i el contrabaix van donar encara més empenta a la proposta d'**El Pony**. I és que més enllà de l'empenta, ahir es va veure un **Pony Pisador** segur, confiat i gaudint de la proposta que portaven entre mans. Durant la primera part del concert, s'hi va poder sentir un bon repàs del seu últim àlbum: la versió accelerada de "Pay Me My Money Down", popularitzada per **Bruce Springsteen**; les polirítmies de "John Kanaka", acompanyades d'unes coreografies ben irreverents; la multiestilística "Essequibo River", en què la banda va abraçar momentàniament el cant iòdel tirolès, el dubstep o el rap, o "Bulley In The Alley", en què la banda va desafinar la cadència final a manera de broma.

El Pony Pisador al CAT Foto: Josep Tomàs

A partir de la meitat del concert, la banda va començar a alternar les cançons d'aquest darrer disc amb les de *Jaja salu2* (Guspira Records, 2021), que la banda va publicar a principis de l'any passat. Així, la formació va intercalar alguns mems sonors, com ara "Kevin, el professor koala de física quàntica" o "La balada de Nils Olav" amb cançons menys descarades com la balada "Carta de navegar", un dels moments més macos de l'actuació. La balada, que va començar únicament amb la guitarra de Ramon Anglada i la veu de Guillem Codern, va anar augmentant progressivament amb l'afegiment de la resta dels músics i la participació del públic a l'hora de cantar la tornada.

Altres moments de destacada qualitat musical van ser alguns dels interludis instrumentals que la banda va brindar, en què les melodies celtiques eren canonejades a tota velocitat, o els treballats arranjaments vocals. "El llom del diplodocus", cantada a *cappella*, en va ser un bon exemple. Menció especial mereix, com ja és habitual, l'habilitat de Guillem Codern (banjo i veu) a l'hora d'interpretar el cant tuvà (un tipus de cant basat en l'ús dels harmònics). En aquesta ocasió, la banda va recuperar "Oriol, el cargol que fa cant mongol". Per tancar l'actuació, **El Pony Pisador** va guardar els seus dos principals himnes: La celebrada "La noble vila de Su" i el seu tema més destacat, "Tot és part de ser un pirata".

El Pony Pisador va demostrar el caràcter híbrid de la seva música, que beu de la recuperació de *sea shanties* antics, però hi incorpora un llenguatge humorístic del tot actual. Sens dubte, una proposta musical que no para de guanyar adeptes i que difon i fa arribar músiques tradicionals a un públic sovint no familiaritzat amb aquests estils.

El Pony Pisador al CAT Foto: Josep Tomàs